

**ORZECZENIE
GŁÓWNEJ KOMISJI ORZEKAJĄCEJ W SPRAWACH
O NARUSZENIE DYSCYPLINY FINANSÓW PUBLICZNYCH**

Warszawa, dnia 18 maja 2017 r.

Główna Komisja Orzekająca w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny Finansów Publicznych
w składzie:

Przewodniczący:	<i>Przewodniczący GKO:</i>	<i>Jan Pyrcak</i>
Członkowie:	<i>Członek GKO:</i>	<i>Artur Walasik</i>
	<i>Członek GKO:</i>	<i>Paweł Kryczko (spr.)</i>
Protokolant:		<i>Paweł Matusiak</i>

przy udziale Zastępcy Głównego Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych Anny Rotter, po rozpoznaniu, na rozprawie w dniu 18 maja 2017 r., odwołania złożonego przez Obwinionego (...) – zam. (...), od orzeczenia Regionalnej Komisji Orzekającej w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych przy Regionalnej Izbie Obrachunkowej we Wrocławiu z dnia 15 grudnia 2016 r. sygn. akt: (...), którym Komisja, przypisała (...) –

pełniącemu w czasie zarzucanego naruszenia dyscypliny finansów publicznych funkcję Burmistrza Miasta (...), odpowiedzialność na zasadach określonych w art. 19 ust. 1 i ust. 2 ustawy z dnia 17 grudnia 2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 168 i z 2012 r. poz. 1529 z późn. zm.) - zwanej dalej uondfp, za naruszenie dyscypliny finansów publicznych, o którym mowa w art. 15 uondfp, polegające na zaciągnięciu 16 października 2014 r. zobowiązania w wysokości 1.356.644,39 zł, poprzez zawarcie umowy nr (...) prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą Zakład (...), której przedmiotem było wykonanie robót budowlanych polegających na (...) oraz uzyskaniem pozwolenia na użytkowanie, w której termin wykonania robót przewidziano na 30 listopada 2015 r., pomimo, że w uchwale Rady Miejskiej (...) w sprawie budżetu Gminy (...) na 2014 rok, wg stanu na dzień zawarcia umowy na ww. zadanie zabezpieczono środki w wysokości 1.111.386 zł, a ponadto zadania tego nie ujęto w uchwale Rady Miejskiej w (...) w sprawie wieloletniej prognozy finansowej Gminy (...) na lata 2014-2021 jako przedsięwzięcia, tj. z przekroczeniem zakresu upoważnienia do zaciągania zobowiązań wynikającego z uchwały budżetowej Gminy na 2014 r. oraz z przekroczeniem zakresu upoważnienia do zaciągania zobowiązań na zadania wieloletnie, wynikającego z §2 ust. 2 ww. uchwały w sprawie wieloletniej prognozy finansowej Gminy, czym naruszono odpowiednio art. 46 ust. 1 i art. 226 ust. 3 pkt 5 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 roku o finansach publicznych (Dz. U. z 2013 roku poz. 885 z późn. zm.).

Komisja Orzekająca I instancji i na podstawie art. 36 ust. 1 uondfp odstąpiła od wymierzania kary i obciążyła Obwinionego obowiązkiem zwrotu kosztów postępowania na rzecz Skarbu Państwa w wysokości 291,71 zł.

orzeka

- 1. na podstawie art. 147 ust. 1 pkt 2 uondfp uchyla zaskarżone orzeczenie w części dotyczącej (...) i na podstawie art. 78 ust. 1 pkt 2 i ust. 3 uondfp uniewinnia (...) od zarzucanego mu czynu.**
- 2. na podstawie art. 167 ust. 2 uondfp koszty postępowania ponosi Skarb Państwa.**

Pouczenie:

Orzeczenie niniejsze jest prawomocne w dniu jego wydania. Na niniejsze orzeczenie – w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia – służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę wnosi się za pośrednictwem Głównej Komisji Orzekającej.

Uzasadnienie

Regionalna Komisja Orzekająca w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych przy Regionalnej Izbie Obrachunkowej we Wrocławiu na rozprawie w dniu 15 grudnia 2016 r, rozpoznała sprawy z wniosków Zastępcy Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych właściwego w sprawach rozpatrywanych przez tą Komisję z dnia 21 lipca 2016 roku, o ukaranie karą upomnienia:

- 1) Pani (...), Skarbnika Gminy (...), za naruszenie dyscypliny finansów publicznych, o którym mowa w art. 18b pkt 2 uondfp, polegające na nienależytym dokonaniu wstępnej kontroli zgodności operacji gospodarczej, skutkującej zaciągnięciem zobowiązania w wysokości 1.356.644,39 zł, poprzez kontrasygnowanie umowy zawartej w dniu 16 października 2014 roku z (...) prowadzącym działalność gospodarczą pod firmą Zakład (...), umowy nr (...), której przedmiotem było wykonanie robót budowlanych polegających (...) oraz uzyskanie pozwolenia na użytkowanie, zaciągnięcie zobowiązanie w wysokości 1.356.644,39 zł, w której termin wykonania robót przewidziano na 30 listopada 2015 r., w sytuacji gdy na zadanie to w uchwale Rady Miejskiej (...) w sprawie budżetu Gminy (...) na 2014 rok wg stanu na dzień zawarcia umowy zabezpieczono środki w wysokości 1.111.386 zł, a zadania tego nie ujęto w uchwale Rady Miejskiej (...) w sprawie wieloletniej prognozy finansowej Gminy (...) na lata 2014-2021 jako przedsięwzięcia, czym naruszono art. 54 ust. 1 pkt 3 lit. a oraz art. 54 ust. 3 pkt 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 roku o finansach publicznych – zwanej dalej ufp;
- 2) Pana (...), Burmistrza (...) za naruszenie dyscypliny finansów publicznych, o którym mowa w art. 15 uondfp, polegające na zaciągnięciu w dniu 16 października 2014 roku zobowiązania w wysokości 1.356.644,39 zł, poprzez zawarcie umowy (...) prowadzącym działalność gospodarczą pod firmą Zakład (...), której przedmiotem było wykonanie robót

budowlanych polegających (...) oraz uzyskanie pozwolenia na użytkowanie, w której termin wykonania robót przewidziano na 30 listopada 2015 r., pomimo że w uchwale Rady Miejskiej (...) w sprawie budżetu Gminy (...) na 2014 rok wg stanu na dzień zawarcia umowy na ww. zadanie zabezpieczono środki w wysokości 1.111.386 zł, a ponadto zadania tego nie ujęto w uchwale Rady Miejskiej (...) w sprawie wieloletniej prognozy finansowej Gminy (...) na lata 2014-2021 jako przedsięwzięcia, tj. z przekroczeniem zakresu upoważnienia do zaciągania zobowiązań wynikającego z uchwały budżetowej Gminy na 2014 r. oraz z przekroczeniem zakresu upoważnienia do zaciągania zobowiązań na zadania wieloletnie, wynikającego z §2 ust. 2 ww. uchwały w sprawie wieloletniej prognozy finansowej Gminy, czym naruszono odpowiednio art. 46 ust. 1 i art. 226 ust. 3 pkt 5 ufp.

Po przeprowadzeniu rozprawy Komisja uznała Obwinionych za winnych popełnienia zarzucanych im czynów, jednakże odstąpiła od wymierzenia im kary.

Powyższe orzeczenie zostało zaskarżone przez Pana (...) co oznacza, że w stosunku do Pani (...) jest ono prawomocne i mając na uwadze fakt, że Pani (...) przypisano odpowiedzialność za naruszenie dyscypliny finansów publicznych za popełnienie innego czynu niż Panu (...) GKO nie ma możliwości jakiegokolwiek zmiany orzeczenia w zakresie dotyczącym Pani (...) Komisja I instancji przyjęła stan faktyczny ustalony przez Zastępcę Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych. Nie jest w szczególności przedmiotem sporu, że w dniu 16 października 2014 roku Gmina (...) reprezentowana przez Burmistrza (...) zawarła umowę nr (...) z (...) prowadzącym działalność gospodarczą pod firmą Zakład (...), której przedmiotem było wykonanie robót budowlanych polegających na (...) oraz uzyskanie pozwolenia na użytkowanie (k. 6-10), za wynagrodzeniem w wysokości 1.356.644,39 zł. W umowie termin wykonania robót budowlanych przewidziano do dnia 30 listopada 2015 r., a uzyskania częściowego pozwolenia na użytkowanie do dnia 30 grudnia 2015 r. (§ 4 umowy). W § 20 ust. 1 i 2 umowy ustalono, że faktury częściowe wystawiane będą po zakończeniu i odbiorze elementów robót zgodnie z harmonogramem rzeczowo-finansowo-terminowym, a faktura końcowa po zakończeniu i odbiorze całego przedmiotu umowy. Wykonawca wystawi fakturę końcową, w wysokości nie mniejszej niż 10% wartości przedmiotu umowy.

W uchwale budżetowej gminy (...) na 2014 rok na ww. zadanie inwestycyjne zaplanowano środki w wysokości 1.111.386 zł. Zadanie to nie zostało ujęte w uchwale w sprawie wieloletniej prognozy finansowej gminy.

Zarówno w trakcie postępowania wyjaśniającego przed Zastępcą Rzecznika, jak i na rozprawie Obwinieni złożyli wyjaśnienia, w których wskazywali m. in., że:

- „zadanie zostało wprowadzone do budżetu gminy uchwałą (...) sprawie zmiany budżetu gminy (...) na rok 2014. Integralną częścią uchwały był załącznik nr 3 – (...). W załączniku tym uchwalono łączne koszty na to zadanie w kwocie 1. 704.169 zł. Na dzień zawarcia umowy kwota ta nie była korygowana.” Obwinieni podnosili również, że „analiza art. 226 ufp wskazywała, że przedmiotowe zadanie nie wpisuje się w definicję przedsięwzięcia. (...) Koszty finansowe wynikające z umowy na ww. zadanie gmina ponosiła w latach 2015-2016 i były one zgodne z projektem budżetu na rok 2015, budżetem uchwalonym na 2015 i 2016 rok, projektem uchwały w sprawie wieloletniej prognozy finansowej na lata 2015-2022 i uchwałami w sprawie WPI na lata 2015-2022. Przez cały okres realizacji zadania gmina posiadała pełne zabezpieczenie finansowe zarówno ze środków własnych jak również z dotacji celowej.”;

- „umowa zawarta w 2014 roku określała, że zadanie ma zostać wykonane od dnia podpisania do 30 listopada 2015 r. w zakresie robót budowlanych i uzyskanie częściowego pozwolenia na użytkowanie do dnia 30 grudnia 2015 r. Ze swej istoty obejmowała ona więc więcej niż jeden rok budżetowy. Gmina posiadała zabezpieczenie finansowe na cały czas trwania umowy. Umowa została zrealizowana i zapłacona w pełnej wysokości. Płatności następowały etapami po odebraniu kolejnych części przedsięwzięcia. Warunki pogodowe spowodowały, że prace przewidziane na 2014 rok nie zostały zrealizowane. Środki finansowe w kwocie 1.105.386 zł zostały zdjęte z planowanych wydatków budżetu na rok 2014 (uchwałą Rady Miejskiej z dnia (...)), natomiast finansowanie tego zadania zostało ujęte w projekcie budżetu na 2015 rok oraz w uchwale budżetowej gminy na 2015 rok i wieloletniej prognozie finansowej na lata 2015-2022.”.

W ocenie Komisji I instancji przypisanie naruszenia dyscypliny finansów publicznych, o którym mowa w art. 15 uo ndfp, jest możliwe, jeśli łącznie spełnione zostaną trzy przesłanki:

- 1) obwiniony jest upoważniony do zaciągania zobowiązań w imieniu jednostki sektora finansów publicznych;
- 2) zaciąga zobowiązanie przekraczając zakres upoważnienia i zaciągnięte zobowiązanie obciąża budżet;
- 3) pomiędzy zaciągnięciem zobowiązania z przekroczeniem zakresu upoważnienia a

obciążeniem budżetu, musi zachodzić związek przyczynowo-skutkowy.

Komisja I instancji podkreśliła, że dla odpowiedzialności na podstawie art. 15 uoondfp bez znaczenia jest późniejsza zmiana planu finansowego jednostki i zagwarantowanie w nim środków w dacie wymagalności zobowiązania. Momentem naruszenia dyscypliny finansów publicznych jest moment zaciągnięcia zobowiązania z przekroczeniem zakresu upoważnienia. Następcza zmiana planu finansowego, uwzględniająca dokonane już wydatki, nie może wpłynąć na zmianę oceny prawnej i wyłączenie odpowiedzialności. Dla bezprawności zaciągnięcia zobowiązania i oceny prawnej czynu bez znaczenia jest następcza zmiana planu finansowego, uwzględniająca dokonane już wydatki a utożsamianie momentu zaciągnięcia zobowiązania z momentem jego realizacji jest błędem.

Zdaniem Komisji I instancji podkreślenia wymaga fakt, że zadanie miało charakter zadania wieloletniego (realizacja wykroczała bowiem poza rok budżetowy), winno być zatem ujęte w wykazie przedsięwzięć wieloletnich stanowiącym załącznik do uchwały w sprawie wieloletniej prognozy finansowej. Zasady dotyczące zaciągania zobowiązań związanych z realizacją zadań wieloletnich przez jednostki samorządu terytorialnego zostały określone przede wszystkim w ustawie o finansach publicznych. Realizacja wieloletnich zadań inwestycyjnych może odbywać się w oparciu o wieloletnią prognozę finansową.

W ocenie Komisji I instancji, w niniejszej sprawie zachodzą przesłanki uzasadniające odstąpienie od wymierzenia kary, które należało wziąć pod uwagę zarówno ze względu na charakter i okoliczności czynu, jak również warunki osobiste sprawców (w tym dotychczasową niekaralność). Całokształt towarzyszących sprawie okoliczności (np. fakt, że Obwinieni opierali się na mylącym przeświadczeniu, że mają zabezpieczone uchwałą Rady środki).

W złożonym odwołaniu z dnia 17 stycznia 2017 r. Obwiniony podkreślił, że w jego ocenie nie doszło do naruszenia przez niego dyscypliny finansów publicznych.

Z umowy, która była powodem postawienia zarzutu naruszenia dyscypliny finansów publicznych wynikało, że w (danym) 2014 roku gmina wyda nie więcej niż ma w planie wydatków. I wydała mniej niż zaplanowała a środki finansowe w kwocie 1.105.386 zł zostały zdjęte z planowanych wydatków budżetu na rok 2014 uchwałą Rady Miejskiej (...). Finansowanie tego zadania ujęte zostało w projekcie budżetu na 2015 rok oraz w uchwale w sprawie budżetu gminy na rok 2015 oraz w projekcie i w uchwale w sprawie (...) na lata

2015-2022.

Zobowiązanie zaciągnięte w 2014 r., także w 2015 r. nie było wyższe od planu wydatków. Gmina posiadała zabezpieczenie finansowe na cały czas trwania umowy. Od 26 lat nie zdarzyło się, aby Gmina nie wywiązała się ze swoich umownych zobowiązań. Umowa została zrealizowana i zapłacona w pełnej wysokości, gdy przyszedł na to czas. Rzadko kiedy zobowiązania finansowe wynikające z umowy powstają natychmiast. Umowa, która jest przedmiotem oceny nie była zaliczkowana, Gmina płaciła za wykonaną pracę. Płatności następowały etapami po odebraniu kolejnych części przedsięwzięcia. Warunki pogodowe spowodowały, że prace przewidziane na 2014 r. nie zostały zrealizowane.

Zadanie to zostało wprowadzone do budżetu gminy uchwałą Nr (...) w sprawie zmiany budżetu gminy (...) na rok 2014. Integralną częścią tej uchwały był załącznik nr 3 - (...) (§ 1, pkt 3). W załączniku tym uchwalono łączne koszty finansowe na zadanie pn. „(...)” w kwocie 1.704.169 zł. Na zadanie Gmina otrzymała dotację celową w kwocie 701.600 zł na dofinansowanie zadania ze środków WFOŚiGW.

W marcu 2014 r. uchwalono łączne koszty finansowe na zadanie pn. „(...)” w kwocie 1.704.169 zł. Na zadanie to Gmina otrzymała promesę dotacji celowej w kwocie 620.000 zł, na dofinansowanie ze środków WFOŚiGW.

Zdaniem Burmistrza nie można formułować i uznać zarzutu naruszenia art. 41 ufp skoro na dzień podpisania umowy miał on do dyspozycji środki gminy gwarantujące samodzielną inwestycję i dodatkowo kilkaset tysięcy z innego źródła. Koszty finansowe, wynikające z umowy na to zadanie Gmina faktycznie ponosiła w latach 2015-2016 i były zgodne z:

- 1) projektem budżetu na rok 2015 i uchwalonym budżetem na lata 2015 i 2016,
- 2) projektem uchwały w sprawie wieloletniej prognozy finansowej na lata 2015-2022 uchwałami w sprawie WPF na lata 2015-2022.

To uchwały budżetowe (a nie WPF) określają wydatki na realizowane przedsięwzięcia w wysokości umożliwiającej ich terminowe zakończenie.

Skoro naruszeniem dyscypliny finansów publicznych jest zaciągnięcie zobowiązania bez upoważnienia określonego ustawą budżetową, uchwałą budżetową lub planem finansowym albo z przekroczeniem zakresu tego upoważnienia lub z naruszeniem przepisów dotyczących zaciągania zobowiązań przez jednostkę sektora finansów publicznych to Obwiniony takiego działania się – w jego ocenie - nie dopuścił.

Obwiniony wniósł o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i o uniewinnienie.

Mając na uwadze powyższe Główna Komisja Orzekająca w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny Finansów Publicznych zważyła co następuje.

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art.15 uoondfp naruszeniem dyscypliny jest zaciągnięcie zobowiązania bez upoważnienia określonego ustawą budżetową, uchwałą budżetową lub planem finansowym albo z przekroczeniem zakresu tego upoważnienia lub z naruszeniem przepisów dotyczących zaciągania zobowiązań przez jednostkę sektora finansów publicznych. W rozpatrywanej sprawie Obwinionemu przypisano odpowiedzialność za przekroczenie zakresu upoważnienia do zaciągania zobowiązań wynikającego z uchwały budżetowej Gminy na 2014 r. oraz przekroczenie zakresu upoważnienia do zaciągania zobowiązań na zadania wieloletnie, wynikającego z § 2 ust. 2 ww. uchwały w sprawie wieloletniej prognozy finansowej Gminy, czym Obwiniony naruszył odpowiednio art. 46 ust. 1 i art. 226 ust. 3 pkt 5 ufp. Jak wynika z przytoczonego fragmentu zaskarżonego orzeczenia Komisja I instancji uznała, że czyn popełniony przez Obwinionego polega na zaciągnięciu zobowiązania z przekroczeniem uchwały budżetowej na rok 2014 i jednocześnie czyn ten polega na zaciągnięciu zobowiązania na zadanie wieloletnie z naruszeniem uchwały w sprawie wieloletniej prognozy finansowej Gminy. Przyjęte przez Komisję I instancji stanowisko wymaga udzielenia odpowiedzi na pytanie czy Obwiniony dopuścił się zaciągnięcia zobowiązania z przekroczeniem zakresu upoważnienia określonego uchwałą budżetową na rok 2014 czy też Obwiniony dopuścił się zaciągnięcia zobowiązania bez upoważnienia określonego wieloletnią prognozą finansową Gminy. Jak się wydaje, Komisja I instancji uznała, że Obwiniony podpisując umowę dopuścił się popełnienia obu czynów tj. działał zarówno z przekroczeniem zakresu upoważnienia określonego uchwałą budżetową, jak i bez upoważnienia określonego w wieloletniej prognozie finansowej Gminy skoro przedmiotowe zadanie wieloletnie w ogóle nie było ujęte w tej prognozie. Takie stanowisko Komisji I instancji budzi wątpliwości z następujących powodów.

Uchwała budżetowa gminy składa się z budżetu oraz załączników (art. 211 ust. 5 ufp). Budżet jest rocznym planem dochodów i wydatków oraz przychodów i rozchodów gminy (art. 211 ust. 1 ufp). Z powyższego wynika, że budżet gminy określa zadania zarówno po stronie dochodów, jak i wydatków na okres jednego roku. W tym kontekście upoważnienie do zaciągania zobowiązań wynikające z uchwały budżetowej, o którym mowa w art.15

uondfp, dotyczy tylko jednego roku. Co do zasady, nie można oczekiwać, że uchwała budżetowa na dany rok będzie zawierała upoważnienie do zaciągania zobowiązań w latach kolejnych. Powyższe prowadzi do konkluzji, że w sytuacji, w której zaciągnięte zobowiązanie w części dotyczy danego roku, a w części roku następnego lub lat następnych to należy dokonać oceny czy zaciągając to zobowiązanie wójt, burmistrz, prezydent miał upoważnienie zarówno do zaciągnięcia zobowiązania w części przypadającej do sfinansowania w danym roku (co wynika z uchwały budżetowej na dany rok), jak również czy miał upoważnienie do zaciągnięcia zobowiązań na kolejne lata. W niniejszej sprawie jest bezsporne, że uchwała budżetowa na rok 2014 upoważniała Obwinionego do zaciągnięcia zobowiązania w związku z realizacją przedmiotowej umowy do sfinansowania z budżetu roku 2014, natomiast wątpliwe jest czy Obwiniony miał upoważnienie – poprzez podpisanie kwestionowanej umowy – do zaciągania zobowiązań obciążających budżet roku następnego. Analiza uchwały budżetowej Gminy na rok 2014 i treści zawartej umowy nie pozostawiają wątpliwości, że na rok 2014 Obwiniony nie zaciągnął zobowiązań, które nie miały pokrycia w tym budżecie. Uchwała budżetowa na rok 2014 upoważniała Obwinionego do zaciągnięcia na ten rok zobowiązania w celu wykonania przedmiotowego zadania do wysokości 1.111.388 zł. Podpisana umowa nie przewidywała, iż w roku 2014 z budżetu Gminy nastąpi wypłata na rzecz wykonawcy kwoty wyższej niż zapisano to w uchwale budżetowej na rok 2014. W konsekwencji GKO doszła do przekonania, że zarzucany Obwinionemu czyn, polegający na zaciągnięciu w roku 2014 zobowiązania z przekroczeniem zakresu upoważnienia określonego uchwałą budżetową nie miał miejsca. Poprzez zawarcie umowy Obwiniony na rok 2014 zaciągnął zobowiązanie mieszczące się w zakresie upoważnienia określonego uchwałą budżetową na rok 2014.

Wątpliwości natomiast budzi czy Obwiniony miał upoważnienie do zaciągnięcia w 2014 r. zobowiązania na rok następny. Wszak to upoważnienie nie mogło z oczywistych powodów wynikać z uchwały budżetowej na rok 2015, gdyż w momencie zawarcia umowy tj. zaciągnięcia zobowiązania uchwała ta nie istniała w obrocie prawnym. Jest bezsporne, że w 2014 r. przedmiotowe zadanie inwestycyjne nie zostało ujęte w wieloletniej prognozie finansowej Gminy.

Warto wskazać, że stosownie do art. 228 pkt 1 ufp, w brzmieniu obowiązującym w 2014 r., uchwała w sprawie wieloletniej prognozy finansowej może zawierać upoważnienie dla zarządu jednostek samorządu terytorialnego do zaciągania zobowiązań związanych z

realizacją zamieszczonych w niej przedsięwzięć. Przez przedsięwzięcie – stosownie do art. 226 ust. 4 ufp należy rozumieć wieloletnie programy, projekty lub zadania, w tym związane z programami finansowanymi z udziałem środków unijnych oraz umowami o partnerstwie publiczno-prywatnym.

Podnoszone przez Obwinionego wątpliwości dotyczące rozumienia przytoczonych przepisów w brzmieniu obowiązującym w 2014 r., GKO uznaje za uzasadnione. Ustawodawca nie wskazał wprost, że przedsięwzięcie to także wieloletnie zadanie inwestycyjne finansowane – tak jak w tym przypadku - bez udziału środków unijnych. GKO zwraca uwagę na dwie okoliczności potwierdzające, iż Gmina nie miała pewności w jaki sposób ujmować w planach finansowych wieloletnie zadania inwestycyjne.

Po pierwsze, załącznik nr 3 do uchwały budżetowej na rok 2014 zawiera dla każdego zadania inwestycyjnego łączne koszty finansowe. W zdecydowanej większości przypadków łączne koszty finansowe są równe kosztom możliwym do poniesienia w roku 2014. Jednakże w przypadku kwestionowanego zadania inwestycyjnego łączne koszty wynoszą 1.704.169 zł zaś możliwe do poniesienia z budżetu roku 2014 wydatki na ten cel to 1.111.386 zł. Z powyższego wynika, że Gmina uznała za prawidłowe zaplanowanie wydatków na inwestycję wieloletnią w uchwale budżetowej na rok 2014, tj. w pierwszym roku realizowania tej inwestycji. Można mieć poważne i uzasadnione wątpliwości czy takie działanie Gminy było prawidłowe. Jednakże, załącznik nr 3 do uchwały budżetowej na rok 2014 nie został uznany ani w całości ani w części za nieważny. Tym samym, jako część uchwały budżetowej, załącznik nr 3 stanowił źródło prawa, wiążące dla Obwinionego i będące dla niego podstawą do działania. Treść załącznika nr 3 – w odniesieniu do przedmiotowej inwestycji – nie pozostawia wątpliwości, że Rada Gminy – jako organ stanowiący – wiedziała i wyrażała zgodę na jej sfinansowanie w dwóch kolejnych latach do łącznej kwoty 1.704.169 zł. Prowadzi to do konkluzji, że podpisując w 2014 r. umowę, na podstawie której Obwiniony zaciągnął zobowiązanie na kwotę 1.356.644,39 zł nie naruszył on załącznika nr 3 do uchwały budżetowej Gminy na rok 2014. Organ stanowiący wyraził zgodę na zaciągnięcie tego zobowiązania, zaś fakt, że uczynił to w uchwale budżetowej na rok 2014 zamiast w wieloletniej prognozie finansowej Gminy nie może powodować odpowiedzialności Obwinionego za zaciągnięcie zobowiązania bez upoważnienia.

Po drugie, zawarcie kwestionowanej umowy nastąpiło po przeprowadzeniu przetargu, w którym wybrano najkorzystniejszą ofertę. Oferta ta musiała mieścić się w granicach kwot

jakie zamawiający mógł przeznaczyć na wykonanie zamówienia. Oznacza to, że Gminie była znana kwota, jaka mogła być przeznaczona na wykonanie przedmiotowej inwestycji, jednakże Gmina nie potrafiła prawidłowo ująć tej kwoty i planowanej inwestycji w swoich planach finansowych. Nie ma to jednak wpływu na odpowiedzialność Obwinionego za zarzucane mu naruszenie dyscypliny finansów publicznych.

Mając na uwadze powyższe GKO orzekła jak w sentencji.